

Nr 410.

Av herr **Holmgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 183, angående ny definitiv lönereglering för landshövdingarna och befattningshavare vid länsstyrelserna m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 183 till innevarande års riksdag angående ny definitiv lönereglering för landshövdingarna och befattningshavare vid länsstyrelserna m. m. har bland annat föreslagits, att landskanslist- och landskontorister skulle placeras i lönegraden B 15, vilken motsvarar förutvarande B 8. Kungl. Maj:t har härvid följt 1902 års löneregleringskommitté.

Såsom av länsstyrelsernas yttrande och 1924 års landsstatslönesakkunnigas betänkande framgår, är landskanslisters och landskontoristers arbete numera av mera kvalificerad art än vad vid tiden för tidigare löneregleringar varit fallet. Den utökning av arbetskrafterna vid länsstyrelserna, som under de senaste åren ägt rum på grund av den ökade arbetsbördan, har huvudsakligen utgjorts av kvinnliga skrivbiträden och extra tjänstemän. Det rent mekaniska arbetet har härigenom avlyftats från ifrågavarande tjänstemannagrupp, som i stället fått sig anförtrödd mera kvalificerade arbetsuppgifter än tillföre.

Landsstatslönesakkunniga hava kommit till den uppfattningen att av de 169 landskanslist- och landskontoristtjänsterna 57 skulle hänföras till lönegraden B 10 och de övriga 112 till lönegraden B 8 allt enligt förutvarande löneplan.

Landskanslist- och landskontorister intaga en särställning bland de befattningshavare i statens tjänst, med vilka de lämpligen kunna jämföras, i det att deras första ordinarie tjänst i ett stort antal fall blir sluttjänst.

Enligt 1917 års lönereglering utgjorde begynnelseavlönningen för länsnotarier och länsbokhållare av andra lönegraden 3,200 kronor och för landskanslist- och landskontorister 2,400 kronor. Löneskillnaden utgjorde sålunda 800 kronor. Enligt de sakkunnigas förslag skulle motsvarande löneskillnad för ifrågavarande befattningshavare ställa sig sålunda:

mellan länsnotarier (länsbokhållare) av andra lönegraden och landskanslist- (landskontorister) av 1 klass i ortsgrupp A 1,200 kronor,

mellan länsnotarier (länsbokhållare) av andra lönegraden och landskanslist- (landskontorister) av 2. klass i ortsgrupp A 1,700 kronor.

Enligt de sakkunnigas förslag skulle sålunda för två tredjedelar av landskanslist- och landskontoristkåren klyftan i avlöningshänseende gent emot läsnotarier och länsbokhållare av andra lönegraden vidgas till mer än dubbelt mot förut, vilket knappast torde vara rättvist.

Såväl sakkunnigeförslaget som propositionen innebär sålunda en relativ nedflyttning av landskanslister och landskontorister.

Det vill sålunda förefalla som en placering i lönegraden B 16 av dessa tjänstemän icke vore oberättigad.

Härtill torde böra läggas, att ordinarie anställning som landskanslist eller landskontorist vinnes vid en ålder av omkring 30 år. Efter en ordinarie tjänstetid av 12 år eller sålunda vid en levnadsålder av i medeltal 42 år har tjänstemannen uppnått den högsta avlöning, som är förenad med befattningen. Vinner han icke befördran, vilket, då icke mindre än 81 av de nuvarande 491 landsfiskalsdistrikten äro föreslagna till indragning, hädanefter i stor utsträckning blir fallet, kvarstår han vid denna avlöning ända till dess han uppnår pensionsåldern eller i icke mindre än 25 år.

Det vill sålunda synas som om en vidare uppflyttning av ifrågavarande personal vore berättigad förslagsvis till högsta löneklassen inom 17 lönegraden efter tjugu tjänsteår.

På grund av det ovan anförda får jag hemställa, att riksdagen ville besluta,

att landskanslister och landskontorister skola placeras i 16 lönegraden med rätt till uppflyttning i högsta löneklassen inom 17 lönegraden efter tjugu tjänsteår.

Stockholm den 16 april 1925.

Bj. Holmgren.